

РЕПРОДУКТИВНІ ЯКОСТІ СВИНЕЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ М'ЯСНОЇ ЛІНІЇ

*Сердюк О.Г., Новописьменна Т.В.
Полтавський ДПУ імені В.Г. Короленка*

Вченими Інституту свинарства УААН спільно з селекціонерами господарств України створена червоно-поясна спеціалізована м'ясна лінія свиней на кросбредній основі. Програмою роботи з лінією передбачене збільшення чисельності, а також вивчення біологічних і зоотехнічних особливостей при різних методах розведення.

Враховуючи це, нами на був проведений науково-господарський дослід з порівняльної оцінки репродуктивних якостей свиней великої білої (ВБ), миргородської (М) порід і спеціалізованої м'ясної лінії (СМЛ) при внутрішньопорідному розведенні, а також схрещуванні свиноматок крупної білої і миргородської порід з кнурами нового генотипу. Експеримент проведений в дві серії. Перша — на першоопоросках, друга — на матках другого опоросу (табл. 1).

З таблиці видно, що свиноматки великої білої і миргородської порід по першому опоросу перевершували своїх аналогів III групи за багатоплідністю на 1,3 і 1,4 поросят відповідно ($P < 0,05$). Це можна пояснити, ймовірно, тим, що при створенні нової лінії використовували спеціалізовані м'ясні породи джорк і гемпшир, що характеризуються невисокою багатоплідністю.

Проте середня маса поросят при народженні в III групі виявилася дещо вищою, ніж в I і II групах ($P > 0,05$). Ця тенденція спостерігалася і по середній масі поросят при відлученні. За молочністю ж свині I і II груп перевищували тварин спеціалізованої лінії на 14,5 — 15 %. Збереження поросят у всіх групах було достатньо високим.

У другій серії експерименту матки великої білої і миргородської порід при чистопорідному розведенні також перевищували за багатоплідністю свиней спеціалізованої м'ясної лінії на 6,3 і 5,3% ($P > 0,05$). Проте найвищий показник

Репродуктивні якості свиноматок, n = 10

Група тварин	Порода, породність		Багатоплідність, голів	Крупноплідність, кг	Молочність, кг	Середня маса поросят у віці 60 днів, кг	Середня маса гнізда у віці 60 днів, кг	Збереженість поросят, %
	матка	кнур						
Перша серія дослідів								
I	ВБ	ВБ	9,9 ± 0,35	1,26 ± 0,02	54,43 ± 2,87	15,73 ± 0,17	149,04 ± 7,82	96
II	М	М	10,0 ± 0,21	1,23 ± 0,02	54,7 ± 2,70	15,4 ± 0,17	143,25 ± 8,51	92
III	СМЛ	СМЛ	8,6 ± 0,43	1,29 ± 0,01	47,52 ± 3,81	15,8 ± 0,27	126,27 ± 9,83	92
Друга серія дослідів								
I	ВБ	ВБ	10,1 ± 0,23	1,41 ± 0,024	48,13 ± 2,95	15,19 ± 0,21	135,30 ± 8,40	89
II	М	М	10,0 ± 0,25	1,40 ± 0,013	46,36 ± 1,99	15,17 ± 0,10	128,95 ± 6,12	88
III	СМЛ	СМЛ	9,5 ± 0,31	1,51 ± 0,031	50,24 ± 2,88	16,11 ± 0,24	138,65 ± 7,41	91
IV	ВБ	СМЛ	10,8 ± 0,20	1,53 ± 0,011	57,00 ± 3,84	17,98 ± 0,18	164,94 ± 10,80	90
V	М	СМЛ	9,8 ± 0,20	1,52 ± 0,014	48,14 ± 2,91	16,98 ± 0,18	142,73 ± 8,71	87,6

багатоплідності (10,8 поросят) був зареєстрований в IV групі при спаровуванні маток великої білої породи з кнурами спеціалізованої м'ясної лінії. Перевага в цьому випадку над тваринами I, II, III і V груп склала 0,7; 0,8; 1,3 і 1,0 поросят відповідно. За показником крупноплідності матки спеціалізації достовірно перевищували своїх аналогів з I і II груп на 7,1 і 7,8 % відповідно ($P < 0,05$; $P < 0,01$). Самими великоплідними були порідно-лінійні поросята з IV і V груп.

Дещо вищим на 4,4—8,4 % був показник молочності у свиноматок спеціалізації порівняно з матками I і II груп. Найвищим показником молочності (57кг) характеризувалися тваринні IV групи. За середньою масою поросят при відлученні перевага була на стороні тварин нової лінії і порідно-лінійних гібридів.

Головним критерієм думки про продуктивність свиноматок, як відомо, вважають показник живої маси їх приплоду при відлученні. Як видно з таблиці, в другій серії експерименту середня маса гнізда свиноматок спеціалізованої м'ясної лінії (III групи) склала 138,65кг, що вище за показник маток великої білої і миргородської порід відповідно на 3,35 і 9,70кг. Поєднання маток великої білої і миргородської порід з плідниками спеціалізованої лінії сприяло підвищенню маси їх поросят при відлученні на 29,64 і 13,78кг відповідно.

БІОЛОГІЯ ТА УТРИМАННЯ НУТРИЙ В ДОМАШНЬОМУ ГОСПОДАРСТВІ.

Власенко М.В.

Полтавський державний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка

На сьогоднішній день на ряду з іншими хутряними звірами великого розповсюдження набула й нутрія. Ця тварина славиться високоякісним хутром і гарним м'ясом.

Батьківщина нутрій – Південна Америка. І дотепер колонії цих диких звірів можна знайти у важкодоступних місцях у Парагваї, Аргентини і Патагонії. Вони населяють береги рік і озер, густо зарослих прибережною рослинністю, що служить їм основою годівлі і захистом від ворогів. У берегах нутрії риють короткі підземні нори, у яких самки виводять щенят. Вхід до нори влаштовують нижче рівня води. У тепліших місцях нутрії споруджують лише гнізда з водяних рослин. До Європи цих звірків завозили, головним чином, з басейну ріки Парани і з Патагонії [2, 4].

Середовище існування вимагало від них уміння рухатися по суші й у воді, що наклало відбиток на їх зовнішній вигляд. Тулуб нутрії має пишний хутрянний покрив з добре розвиненим остьовим волоссям, яке захищає нижнішу частині смуху і поверхню тулуба від механічних пошкоджень. Під ним росте короткий, густий і хвилястий підпушок, волоски якого створюють між